NORAKSTS

Lieta Nr. 1110**227**13

1-0007-14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2014. gada 28. janvārī

Cēsu rajona tiesa:

tiesnese D. Ročāne

rakstveidā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Carnikavas novada pašvaldības policijas 2013. gada 13. augusta lēmumu

Aprakstošā daļa

2013. gada 23. jūnijā pulksten 14.04 Carnikavas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors Ainārs Eihmanis sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 217009441 par to, ka transportlīdzeklis „Alfa Romeo" ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ bija novietots stāvēšanai pie Skautu ielas dabas parka teritorijā, neievērojot īpaši aizsargājamās dabas teritorijas „Piejūra" parka „Piejūra" individuālos aizsardzības un izmantošanas noteikumu 9.2. punktā noteiktās prasības.

Minētajā administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-Latvijas APK) 57. ^{3} panta pirmajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Policijas vecākais inspektors Ainārs Eihmanis, pamatojoties uz Vides aizsardzības likuma 21. pantu, LAPK 211.3, 231. pantu un 205. panta 5., 6. punktu, nolēmis transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikt naudas sodu Ls 50 apmērā.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedzis sūdzību Carnikavas novada pašvaldības policijai, to pamatojot ar to, ka:

1) nav saprotams, kas domāts ar saīsinājumu MK, līdz ar ko nav saprotams arī pārkāpuma pamatojums;

2) vecākam inspektoram nav bijis tiesību sastādīt protokolu – paziņojumu;

3) protokolā ir neatrunāti svītrojumi un labojumi;

4) protokolā nepareizi norādīta iestāde, kurā pārsūdzams lēmums;

5) vecākam inspektoram nav tiesību piemērot naudas sodu lielāku par Ls 40;

6) vietu, kur atradies transportlīdzeklis jāuzskata par brauktuves paplašinājumu;

7) administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums uzskatāms prettiesisku, jo tajā kā administratīvajā aktā nav ietverts pamatojums.

Noraidot /pers. A/ sūdzībā ietverto pamatojumu attiecībā par to, ka nav saprotams, kas domāts ar saīsinājumu „MK", iestāde savu lēmumu pamatojusi ar to, ka, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu, vecākais inspektors ar saīsinājumu domājis „Ministru Kabinets", atzīstot, ka vecākais inspektors pieļāvis neprecizitāti, ar saīsinājumu „MK" norādot Ministru Kabinetu, taču administratīvā pārkāpuma protokols ir novērtējams kopsakarā ar citiem lietā esošiem pierādījumiem, un tikai tādas neprecizitātes vai trūkumi protokolā, kuru dēļ pastāv pamatotas šaubas par pārkāpuma konstatēšanai nozīmīgu apstākli, un šīs šaubas nav iespējams novērst, izvērtējot citus pierādījumus, var būt pamats personas atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

2013. gada 19. septembrī tiesā no /pers. A/ saņemta sūdzība par minēto Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītājas Elēnas Spilvas 2013. gada 12. augusta lēmumu Nr. 88, kurā lūgts to atcelt.

/pers. A/ sūdzību pamatojis ar to, ka:

1) Carnikavas novada domes pilnvarojums Carnikavas novada pašvaldības policijai piešķir tikai kontroles funkciju. Līdz ar to policijas vecākā inspektora A. Eihmaņa rīcība uzskatāma par amatpersonas patvaļu;

2) protokolā nepareizi norādīta iestāde – Carnikavas novada pašvaldības policija, kurā var pārsūdzēt pieņemto lēmumu, jo pašvaldības policijas kompetence skaidri noteikta Latvijas APK 214. ^{1} pantā. Saskaņā ar minētā panta noteikumiem pašvaldības policijas kompetencē neietilpst pārkāpuma izskatīšana, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 57. ^{3} panta pirmajā daļā. Tāpat vecākā inspektora kompetencē neietilpst lēmumu pieņemšana par tik liela naudas soda piedziņu;

3) Vecākais inspektors uzskatījis, ka transportlīdzeklis nobraucis no ceļa. Tomēr nav saprotama šāda uzskata pamatotība, jo vietu, kur atradies transportlīdzeklis, ir jāuzskata par brauktuves paplašinājumu saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 128. panta noteikumiem;

4) Administratīvā pārkāpuma protokols uzskatāms par administratīvu aktu, kas sastādīts pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 67. pantu, kurā kā viena no administratīvā akta sastāvdaļām noteikts administratīvā akta pamatojums. Ja šāda pamatojuma trūkst, tad attiecīgais administratīvais akts uzskatāms par prettiesisku;

5) Carnikavas novada domes 2001. gada 23. februāra lēmumā (Protokola Nr. 4, 25 §) nolemts pilnvarot pašvaldības policijas darbiniekus kontrolēt apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu, mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu ievērošanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamajā dabas teritorijā. Šajā lēmumā nav iestrādāta atruna, ka pilnvarotajai personai ir arī tiesības piemērot un noteikt attiecīgā soda lielumu, kā arī tas, ka pašvaldības policijas darbiniekiem tiek dotas pilnvaras sastādīt protokolu-paziņojumu par uzlikto nauda sodu, ja tiek pārkāptas normatīvo aktu prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanos, arī stāvēšanu vai apstāšanos, ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē vai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā;

6) no Ministru kabineta 2006. gada 14. marta noteikumu Nr. 204 „Dabas parka „Piejūra" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 1. pielikuma norādītā mēroga secināms, ka ar sarkanu līniju atzīmētā ceļa platums ir 50 metri. Ņemot vērā automašīnas „Alfa Romeo Giulietta" rūpnīcas izmērus, kas ir norādīti fotoattēlā Nr. 3 un aplūkojot pārējos pievienotos fotoattēlus, redzams, ka viņa automašīna atradusies brauktuves paplašinājumā, kas ir ceļa sastāvdaļa;

7) pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts un nav saprotams, kāds kaitējums videi ir nodarīts.

/pers. A/ sūdzību pamatojis uz Latvijas APK 214.[1], 239., 240., 243., 247., 278.[1], 279., 280. pantu, APL 67., 84., 86. pantu.

2014. gada 14. janvārī no iestādes saņemts paskaidrojums par /pers. A/ sūdzību. Tajā iestāde norādījusi, ka /pers. A/ sūdzību neatzīst. Atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumu Nr. 204 „Dabas parka „Piejūra" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 9.2. punkta noteikumiem, iestāde norādījusi, ka /pers. A/ tos nav ievērojis, jo vieta, kur atradies transportlīdzeklis, nav ceļš un persona, kas nobrauc no ceļa, nevar tikt uzskatīta par ceļu satiksmes dalībnieku. Šādās vietās ceļa zīmes satiksmi neregulē. Noteikumu 1. pielikumā ar sarkanu līniju ir atzīmēti ceļi, pa kuriem atļauta pārvietošanās ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem un vieta, kur stāvēšanai bija novietots transportlīdzeklis, nav atzīmēts kā ceļš.

Motīvu daļa

Pārbaudot /pers. A/ sūdzību un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītājas Elēnas Spilvas 2013. gada 12. augusta lēmums Nr. 88 atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta noteikumiem rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta septītās daļas noteikumiem tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Tiesnese atzīst, ka saskaņā ar Latvijas APK 8. panta noteikumiem lietas izskatīšanā piemērojamas tiesību normas, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim, jo saskaņā ar minētā panta noteikumiem persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

/pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums sastādīts un naudas sods uzlikts saskaņā ar Latvijas APK 57. [3] panta pirmās daļas noteikumiem, kurā noteikts, ka par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem. Protokolā norādīts, ka /pers. A/ transportlīdzekli „Alfa Romeo" ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ bija novietojis stāvēšanai pie Skautu ielas dabas parka teritorijā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta noteikumu Nr. 204 „Dabas parka „Piejūra" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 9.2. punkta noteikumus. Minētajā punktā noteikts, ka dabas parkā „Piejūra" aizliegts nobraukt no ceļiem un pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, pajūgiem, mopēdiem pa dabas parka teritoriju, ja tas nav saistīts ar īpašuma apsaimniekošanu un dabas parka apsaimniekošanu un uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ 2013. gada 23. jūnijā savu automašīnu „Alfa Romeo" ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ bija novietojis stāvēšanai Carnikavas novadā, Gaujā pie Skautu ielas dabas parka „Piejūra" teritorijā.

Lietā ir strīds par to, vai minētā automašīna konkrētajā vietā novietota likumīgi, vai procesuālās darbības saistībā ar administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanu un soda uzlikšanu veiktas likumīgi.

Tiesnese par nepamatotiem atzīst /pers. A/ apgalvojumu par to, ka Carnikavas novada domes pilnvarojums Carnikavas novada pašvaldības policijai piešķir tikai kontroles funkciju, ka pašvaldības vecākais inspektors nav tiesīgs piemērot un noteikt attiecīgā soda lielumu, sastādīt protokolu-paziņojumu par uzlikto nauda sodu, ja tiek pārkāptas normatīvo aktu prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanos, arī stāvēšanu vai apstāšanos, ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē vai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās.

Saskaņā ar Latvijas APK 211.[3] panta noteikumiem kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu realizē pašvaldības domes pilnvarotas institūcijas (amatpersonas). Pašvaldības domes pilnvarotas institūcijas (amatpersonas) realizē kontroli arī pār mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā.

Ar lietā esošo Carnikavas novada domes 2011. gada 23. februāra lēmumu iestāde pierādījusi, ka Carnikavas novada pašvaldības administrācijas struktūrvienības – Pašvaldības policijas darbinieki ir pilnvaroti kontrolēt mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu ievērošanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā.

Kaut arī minētajā lēmumā nav norādītas pilnvaras piemērot un noteikt attiecīgā soda lielumu, sastādīt protokolu-paziņojumu par uzlikto nauda sodu, tiesnese atzīst, ka gan Latvijas APK 211. [3] pantā, gan attiecīgi Carnikavas novada domes lēmumā ietvertais jēdziens „kontrolēt" ir tulkojams tādējādi, ka pilnvarotās personas ir tiesīgas sastādīt protokolus-paziņojumus un uzlikt administratīvo naudas sodu.

To, ka šis jēdziens saprotams tādējādi, pierāda arī Ministru kabineta 2007.gada 28.augusta noteikumos Nr.568 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu pārkāpšanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā" ietvertās tiesību normas. Saskaņā ar minēto noteikumu 1.1. punktu šie noteikumi nosaka kārtību, kādā amatpersona, kas izskata administratīvos pārkāpumus par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumiem ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu.

Protokolu-paziņojumu izmanto amatpersonas, kuras ir tiesīgas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt naudas sodu, ja pārkāpti transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumi un transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā.

Savukārt minēto noteikumu 12. punktā noteikts, lai piemērotu šos noteikumus, pašvaldība, kas pilnvarojusi institūciju (amatpersonu) kontrolēt transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu ievērošanu, kā arī Valsts vides dienests un Dabas aizsardzības pārvalde noslēdz ar CSDD starpresoru vienošanos. CSDD izmaksas par naudas sodu samaksas administrēšanu sadarbības līgumā noteiktajā kārtībā sedz pašvaldība, kuras teritorijā izdarīts transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu pārkāpums, arī gadījumos, ja naudas sodu piemērojis Valsts vides dienests vai Dabas aizsardzības pārvalde.

No šīs tiesību normas satura izriet, ka arī pašvaldību pilnvarotajām institūcijām (amatpersonām) ir tiesības tāpat kā Valsts vides dienestam vai Dabas aizsardzības pārvaldei gan sastādīt protokolu-paziņojumu, gan uzlikt naudas sodu par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu pārkāpšanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā.

Patiesībai atbilst sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka Latvijas APK 231. pantā ir noteikts, ka administratīvo pārkāpumu lietas, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 57. ^{3} panta pirmajā daļā izskata Vides aizsardzības valsts iestādes. Minētajā pantā noteikts, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus vides aizsardzības valsts iestāžu vārdā ir tiesīgi Valsts vides dienesta ģenerāldirektors, ģenerāldirektora vietnieks, reģionālās vides pārvaldes, Radiācijas drošības centra vai Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes, Dabas aizsardzības pārvaldes ģenerāldirektors un ģenerāldirektora vietnieks, Dabas aizsardzības pārvaldes teritoriālās struktūrvienības direktors un direktora vietnieks, Valsts vides dienesta daļas vai sektora vadītājs, Valsts vides dienesta un Dabas aizsardzības pārvaldes valsts vides inspektors.

Tāpat patiesībai atbilst, ka Latvijas APK 214. ^{1} pantā, kas nosaka pašvaldības policijas kompetenci administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā, nav ietvertas pašvaldības policijas tiesības izskatīt Latvijas APK 57. ^{3} pantā paredzētās administratīvā pārkāpuma lietas.

Tiesnese atzīst, ka Latvijas APK 211.^{3},214. ^{1} un 231. pantā minētām tiesību normām, kas ietvertas vienā tiesību aktā - Latvijas APK - ir vienāds juridisks spēks. Tādēļ ir noskaidrojams, kura tiesību norma ir piemērojama konkrētās lietas izskatīšanā. Pēc sava satura un jēgas Latvijas APK 211. ^{3} pantā ietvertā tiesību norma ar ievērojami šaurākām pašvaldības domes pilnvarotajām institūcijām (amatpersonām) īpaši piešķirtām tiesībām (kontrolēt mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 57. ^{3} pantā) atzīstama par speciālo tiesību normu attiecībā gan pret 231. pantā ietverto tiesību normu, kas paredz ievērojami lielāku Vides aizsardzības valsts iestāžu kompetenci administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā, gan pret 214. ^{1} pantā ietverto tiesību normu, kas nosaka pašvaldības policijas tiesības izskatīt virkni administratīvo pārkāpumu lietas bez īpaša pilnvarojuma.

Tādēļ konkrētās lietas izskatīšanā, attiecībā par kompetences noteikšanu piemērot administratīvo sodu, piemērojama minētā speciālā tiesību norma – Latvijas APK 211. ^{3} pants, jo saskaņā ar Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9. panta sestās daļas 2. punkta noteikumiem, ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma.

Ņemot vērā to, ka ar lietā iepriekš minēto Carnikavas novada domes lēmumu Carnikavas novada Pašvaldības policijas darbiniekiem ir piešķirts īpašs likumā noteikts pilnvarojums kontrolēt mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanos noteikumu ievērošanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, kā arī to, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2007. gada 28. augusta noteikumiem Nr. 182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu pārkāpšanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā" Carnikavas novada dome un valsts akciju sabiedrība „Ceļu satiksmes drošības direkcija" ir noslēgusi sadarbības līgumu par sadarbību informācijas apmaiņā, lai nodrošinātu pašvaldības pilnvarotās institūcijas, kas kontrolē apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu uz ceļiem, kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, piemēroto naudas sodu iekasēšanā un ieskaitīšanai pašvaldības budžetā, tiesnese atzīst, ka Carnikavas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors A. Eihmanis atbilstoši minētajam tiesiskajam pamatojumam un Latvijas APK 211. ^{3} panta noteikumiem bija tiesīgs sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu, vienlaicīgi uzliekot naudas sodu par izdarīto pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 57. ^{3} panta pirmajā daļā.

Tāpat tiesnese atzīst, ka vecākais inspektors A. Eihmanis bija tiesīgs arī piemērot Latvijas APK 57. ^{3} panta sankcijā paredzēto naudas sodu Ls 50 apmērā, t.i., lielāku nekā maksimāli noteikts Latvijas APK 214. ^{1} panta otrās daļas 2. punktā (Ls 40), jo, kā jau tiesnese norādījusi iepriekš, konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā nav piemērojams Latvijas APK 241. ^{1} pants. Turklāt minētā panta otrās daļas 2. punktā noteiktais pašvaldības policijas vecāko inspektoru un inspektoru pilnvaru ierobežojums attiecināms tikai par soda sankciju piemērošanu par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā kodeksa 149. ^{5} panta ceturtajā daļā, 149. ^{10} pantā, 149. ^{23} panta otrajā daļā, 149. ^{29} panta otrajā daļā, 149. ^{31} panta astotajā daļā (izņemot gadījumus, kad šo pārkāpumu rezultātā izraisīts ceļu satiksmes negadījums).

Tāpat par nepamatotiem tiesnese atzīst /pers. A/ sūdzībā izteiktos iebildumus par to, ka protokolā nepareizi norādīta lēmuma pārsūdzēšanas iestāde – Carnikavas novada Pašvaldības policija. Savus iebildumus /pers. A/ pamatojis ar to, ka šāda pašvaldības policijas kompetence nav noteikta Latvijas APK 214. ^{1} pantā.

Tiesnese atzīst, ka /pers. A/ kļūdaini izpratis Latvijas APK noteikto lēmumu pārsūdzēšanas kārtību iestādē, saistot to ar Latvijas APK 214. ^{1} pantā noteiktajām pašvaldības policijas tiesībām izskatīt konkrētus administratīvus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas APK 279. panta pirmās daļas noteikumiem persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto institūcijas (amatpersonas) lēmumu var pārsūdzēt austākā iestādē.

Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 238. ^{1} panta ceturtās daļas noteikumiem augstāka iestāde šā kodeksa izpratnē ir tās iestādes augstāka amatpersona, kuras kompetencē ir administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana. Konkrētajā lietā /pers. A/ sūdzību par Carnikavas novada pašvaldības policijas vecākā inspektora lēmumu atbilstoši minētās likuma normas noteikumiem izskatījusi pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītāja E. Spilva. Tādējādi tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā norādītā pārsūdzēšanas kārtība – Carnikavas novada pašvaldības policijā ir pareiza.

Tāpat tiesnese par nepamatotu atzīst /pers. A/ norādīto sūdzības pamatojumu attiecībā par to, ka administratīvā pārkāpuma protokols uzskatāms par administratīvu aktu, kas sastādīts pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 67. pantu, kurā kā viena no administratīvā akta sastāvdaļām noteikts administratīvā akta pamatojums. Ja šāda pamatojuma trūkst, tad attiecīgais administratīvais akts uzskatāms par prettiesisku.

Šāds /pers. A/ apgalvojums neatbilst spēkā esošajai likumdošanai. /pers. A/ savā sūdzībā nepamatoti atsaucies uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk-APL) normām, jo kopš 2012. gada 1. jūlija grozījumiem Latvijas APK, administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā ir piemērojamas tikai Latvijas APK normas, bet saskaņā ar APL 1. panta trešās daļas 5. punkta noteikumiem administratīvais akts nav lēmums, kas pieņemts lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā.

Tāpat tiesnese par nepamatotu atzīst /pers. A/ norādīto sūdzības pamatojumu attiecībā par to, ka vecākais inspektors nepamatoti uzskatījis, ka transportlīdzeklis nobraucis no ceļa, jo vietu, kur atradies transportlīdzeklis, ir jāuzskata par brauktuves paplašinājumu saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 128. panta noteikumiem. No Ministru kabineta 2006. gada 14. marta noteikumu Nr. 204 „Dabas parka „Piejūra" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 1. pielikuma norādītā mēroga secināms, ka ar sarkanu līniju atzīmētā ceļa platums ir 50 metri. Ņemot vērā automašīnas „Alfa Romeo Giulietta" rūpnīcas izmērus, kas ir norādīti fotoattēlā Nr. 3 un aplūkojot pārējos pievienotos fotoattēlus, redzams, ka viņa automašīna atradusies brauktuves paplašinājumā, kas ir ceļa sastāvdaļa.

Tiesa šādus /pers. A/ apgalvojumus atzīst par nepierādītiem un noraidāmiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 128. punkta nosacījumiem transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, - brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Savukārt minēto noteikumu 130. punktā noteikts, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai.

No lietā esošām fotogrāfijām redzams, ka /pers. A/ automašīna novietota neatbilstoši minētā noteikuma prasībām, t.i., perpendikulāri ceļam starp kokiem.

Tāpat /pers. A/ nav pierādījis savus apgalvojumus par to, ka vieta, kur viņš novietojis savu automašīnu, būtu atzīstama par ceļa paplašinājumu. Fotogrāfijās redzamā situācija nepārprotami norāda uz to, ka automašīnas novietota vietā starp kokiem, kas nav paredzēta braukšanai, kā tam būtu jābūt izbūvēta ceļa paplašinājuma gadījumā.

Tādēļ par nepamatotu atzīstama arī /pers. A/ atsaukšanās uz Ministru kabineta 2006. gada 14. marta noteikumu Nr. 204 „Dabas parka „Piejūra" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 1. pielikuma norādīto mērogu, pēc kura /pers. A/ secinājis, ka ceļa platums konkrētajā vietā bijis 50 metri, kas nozīmētu, ka automašīna novietota brauktuves paplašinājumā.

Citus pierādījumus minētajam apgalvojumam par atļautu automašīnas novietošanu /pers. A/ nav iesniedzis.

Tiesnese piekrīt, ka iestāde pieņemtajā lēmumā, norādot, ka /pers. A/ ar savu rīcību ir nodarījis kaitējumu videi, nav norādījusi uz konkrēta kaitējuma esamību. Taču minētajam faktam nav būtiskas nozīmes konkrētas lietas izskatīšanā, jo administratīvā atbildības iestāšanās pēc Latvijas 57. ^{3} panta pirmās daļas nosacījumiem nav saistāma ar kaitējuma nodarīšanu, bet tikai ar fakta konstatēšanu par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā.

Līdz ar to pieļautā neprecizitāte – norāde uz kaitējuma nodarīšanu, kam pierādījumi nav iesniegti, nav atzīstams par tik būtisku, kā dēļ lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības būtu atceļams.

Minēto apsvērumu dēļ tiesnese atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu, tam pievienotajiem fotoattēliem, ir pierādīts, ka /pers. A/ nav ievērojis Ministru kabineta noteikumu Nr. 204 „Dabas parka „Piejūra" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" 9.2. punkta noteikumus, nobraucot no ceļa un novietojot sev piederošo automašīnu „Alfa Romeo" ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ neatļautā vietā Carnikavas novadā, Gaujā pie Skautu ielas starp kokiem, kas atrodas dabas parkā „Piejūra", tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 57. ^{3} panta pirmajā daļā, un par izdarīto pārkāpumu /pers. A/ ir sodāms.

Tiesnese atzīst, ka konkrētajā lietā nav konstatējami ne atbildību pastiprinoši, ne atbildību mīkstinoši apstākļi.

Tiesnese atzīst, ka /pers. A/ uzliktais naudas sods, kas uzlikts panta sankcijas minimālajā Ls 50 apmērā, piemērots atbilstoši izdarītā pārkāpuma smagumam.

Līdz ar to atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktam Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītājas Elēnas Spilvas 2013. gada 12. augusta lēmums Nr. 88 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, 289.^{13} pantu, 289.^{18} panta pirmo daļu, tiesnese

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītājas Elēnas Spilvas 2013. gada 12. augusta lēmumu Nr. 88, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas (septītās dienas pēc tā nodošanas pasta iestādē) Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Cēsu rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

Cēsīs 28. 01. 2014.